

مرکز مجرب زما صادق علیه السلام

سیوطی

جلسه ۸۷

استاد: وافی یزدی

موضوع: فعل متعدی و لازم

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

علائم فعل متعدی:

۱- متصل شدن «هاء» ضمیر به آخر آن، که این ضمیر به غیر مصدر بر می گردد: ضربته بخلاف «هاء» که به مصدر بر می گردد، زیرا این «هاء» هم به فعل متعدی متصل می شود و هم به فعل لازم: ضربته زیداً (ضربت الضرب زیداً) - قمته (قمت القیام)

۲- بتوان از آن فعل، اسم مفعول تام ساخت: مقت (ممقوت)

نکته: منظور از اسم مفعول تام، مفعولی است که از حرف جر بی نیاز باشد

ImamSadiq.tv

نکته ۱:

فعل متعدی، مفعولش را منصوب می کند البته به شرطی که فعل، مجهول نباشد (که در صورت مجهول بودن، مفعول به را به عنوان نائب فاعل، مرفوع می کند): تدبّرت الکُتُبَ

نکته ۲:

فعلی که متعدی نباشد، فعل لازم است که علائم فعل متعدی را ندارد.

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv